

РЕШЕНИЕ

№ 6979

гр. София, 16.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5001** по описа за **2023** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С касационна жалба директорът на Регионална инспекция по околната среда и водите - С., чрез процесуален представител оспорва Решение № 1512/31.03.2023 г. на Софийски районен съд, НО, 97^{-III} състав, постановено по НАХД № 14597/2022 г., с което е отменено Наказателно постановление № С-14-3076/29.09.2022 г., издадено от касатора.

В съдебно заседание касаторът не е представляван. С касационната жалба, с недопустимо неуважение към състава на районния съд са развити съображения за неправилност на съдебното решение, като: не се приемат мотивите за допуснатото нарушение разпоредбата на чл. 18 ЗАНН; счита се, че: погрешно цитираните в решението дати от НП, като дати на извършване нарушението „показва непълното и невсеобхватно изследване от страна на съда, на приложените по делото доказателства...“; правото на защита на санкционираното юридическо лице не е било нарушено.

Ответникът, с писмен отговор и в съдебно заседание, посредством юрисконсулт оспорва касационната жалба, с доводи за правилност на въззивното съдебно решение. Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност

на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, V^{ти} касационен състав, след като анализира наличните в делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211. ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението (чл. 218, ал. 1 АПК), но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени с касационната жалба и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания и преценява въззивното решение като правилно.

С отмененото НП № С-14-3076/29.09.2022 г. директорът на Регионална инспекция по околната среда и водите – С. е наложил на „Топлофикация София“ ЕАД, за обект „Отоплителна централа - Л.“ еднократна санкция, в размер на 3 657, 76 лв., на основание чл. 69, ал. 1 от Закона за опазване на околната среда, вр. чл. 20, ал. 1 и чл. 3, ал. 2, т. 3 от Наредба за вида, размера и реда за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норма и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения, определена съгласно Част 1, т. 6 към чл. 5, ал. 1 от Наредба за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации (обн. ДВ, бр. 2/2013 г.) и във връзка с нормите за допустими емисии на азотни оксиди и въглероден оксид.

За да отмени постановлението съставът на въззивния съд е приел наличие на допуснати в административнонаказателното производство съществени процесуални нарушения. Установено е и не е оспорено, че: по повод на представен в РИОСВ – С. Годишен доклад за 2021 г. на „Топлофикация София“ ЕАД, обект ОЦ „Л.“ от собствени непрекъснати измервания (СНИ) на емисиите, изпускани в атмосферния въздух от Комин 1, както и с оглед Протокол № 1–Л–ГД/2021 г./17.03.2022 г. за оценка на годишните резултати за 2021 г. от проведени СНИ от Комин 1, била извършена проверка; според Констативен протокол № 20/31.03.2022 г. „средномесечните стойности за периода на експлоатация по отношение на замърсителите на азотни оксиди не били спазени, тъй като 3 броя средномесечни стойности превишават Н. през 2021 г. (месеците: февруари, март и юни); среднодневните стойности по отношение на замърсителите за азотни оксиди не са спазени, поради установени 64 броя превишения на среднодневните стойности от 110 % Н.; въз основа на констативния протокол е изготвено предложение по чл. 69а, ал. 1, т. 4 ЗООС за налагане на еднократна санкция, в размер на 3 657,95 лв., за наднормено съдържание на азотни оксиди в емисиите на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от обект ОЦ „Л.“, „Комин 1, включващ водогреен блок – водогрейни котли №№ 1, 2, 3, 4 и 5“ по представените в РИОСВ – С. и утвърдени годишен и месечни доклади от СНИ за 2021 г. С процесното НП, като дата, на която е извършено нарушението (см. чл. 57, ал. 1, т. 5, предл. второ ЗАНН) е приет периодът „от 01.01.2021 г., до 31.12.2021 г. Според състава на районния съд: е допуснато нарушение на чл. 18 ЗАНН; налице е неяснота, относно датата на извършване на твърдяното нарушение, защото: в обстоятелствената част на постановлението е

отбелязано да не са спазени „средномесечните стойности за периода на експлоатация, по отношение на замърсителите, за м.м. февруари, март и юни, а в диспозитива (както се каза), като дата на извършване нарушението е посочен период от време - „от 01.01.2021 г., до 31.12.2021 г.“.

Касационният съд споделя мотивите на въззивния и приема решението за правилно. Неоснователно е оправданието на касатора, че за дата на извършване на нарушението е приет период от време, защото чл. 3, ал. 2, т. 2 от Наредба „за вида, размера и реда за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения“ еднократна санкция се налага при замърсяване на околната среда за определен период от време, в работни часове. Очевидно е, че в процесния случай се касае за няколко отделни нарушения и нормата на чл. 18 ЗАНН указва, че „когато с едно деяние са извършени няколко административни нарушения или едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях“. Разпоредбата на чл. 57, ал. 1 регламентира изискванията за форма на наказателното постановление. Особено съществена част от съдържанието е (чл. 57, ал. 1, т. 5, предл. второ ЗАНН) е посочване датата, на която е извършено нарушението, а не период на извършване. Датата на нарушението е от съществено значение и за определяне срока на т. нар. „погасителна давност“ и „изпълнителска давност“, предвид Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015 г., на ОС НК на ВКС и Втора колегия на ВАС, по тълк. д. № 1/2014 г.

Както удачно е отбелязал и съставът на въззивния съд, в административното наказване не е приложим институтът на продължавано престъпление (нарушение). Логично в мотивите на Тълкувателно решение № 13/20.12.2021 г. на ВАС, по т. д. № 1/2021 г., ОСС, I и II колегия се обръща внимание, че „нормата на чл. 18 от ЗАНН е императивна, не предвижда изключения и като процесуална административнонаказателна норма не подлежи на разширително или стеснително тълкуване“. Законодателят не е предвидил алтернативно като реквизит на наказателното постановление период, през който се върши деяние (деяния), съставляващо от обективна страна едно и също административно нарушение. От друга страна нормите от цитираната наредба не притежават правната сила да дерогират императивни разпоредби от ЗАНН. Проблемът за несъответствието остава за авторите на проекта на наредбата, респ. за тези, които са я приели като подзаконов нормативен акт.

Искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно, с оглед на което и на основание чл. 63д, ал. 4, ал. 5 ЗАНН, вр. чл. 24, изр. първо от Наредбата за заплащането на правната помощ Съдът го определя, в размер на 100 лева.

Водим от изложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София - град, V^{ти} касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1512/31.03.2023 г., по НАХД № 14597/2022 г. на Софийският районен съд, Наказателно отделени, 97^{ми} състав.

ОСЪЖДА МИНИСТЕРСТВО НА ОКОЛНАТА СРЕДА И ВОДИТЕ да заплати на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] юрисконсултско възнаграждение, в размер

на 100 (сто) лева.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: